

هر زنی که بدون اجازه ی اولیایش ازدواج کند، نکاح و ازدواج وی باطل است.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ تَكَثَّتْ بِغَيْرِ إِذْنِ مَوْلَاهَا، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ؛ فَإِنْ دَخَلَ بِهَا فَالْمَهْرُ لَهَا بِمَا أَصَابَ مِنْهَا، فَإِنْ تَسَاجَرُوا قَالَ السُّلْطَانُ وَلِيِّ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهُ»: «هر زنی که بدون اجازه ی اولیایش ازدواج کند، نکاح و ازدواجش باطل است. - و این جمله را سه بار فرمود - و اگر کسی که با این زن ازدواج کرده، با وی همبستر شود و جماع کند، به این سبب مهریه به زن تعلق می گیرد؛ و اگر اولیای زن در مورد ازدواج وی دچار اختلاف شوند، حاکم (یا نمایان او) ولی کسی است که ولی ندارد».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداود - به روایت احمد - به روایت دارمی]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم شرط بودن اجازه ی ولی در صحت نکاح را بیان می کند؛ و اینکه اگر زنی بدون اجازه ی ولی خود ازدواج کند و خود عقد نکاح را منعقد کند، نکاح وی صحیح نبوده و باطل است؛ و اگر جماع و آمیزش جنسی در این ازدواج صورت بگیرد، این مرد و زن از یکدیگر جدا می شوند و به علت جماعی که صورت گرفته، به زن مهریه تعلق می گیرد. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم بیان می کند که اگر اولیا در ازدواج دادن زن اختلاف کردند و کارشان به مشاجره کشید یا زن مذکور با اولیای خود در این مورد اختلاف کرد، تصمیم گیری در مورد او به حاکم و نمایان او سپرده می شود؛ و حاکم ولی کسی است که ولی ندارد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58067>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

